

“मीठे बच्चे— एक अर्कालाई दुःख दिनु भूतको काम हो, तिमीले कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। राम राज्यमा यो भूत (रावण) हुँदैन।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरू कुन कुरामा बेहोश हुनु हुँदैन, खुशीमा रहनु पर्छ?

उत्तरः— कुनै बिमारी आदि भएमा बेहोश हुनु हुँदैन। यदि देह-अभिमानमा फँसेका छौ, आफूलाई आत्मा सम्झिदैनौ, सारा दिन देहमा ध्यान जान्छ भने मानौं मरेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी योगमा रह्यौ भने कष्ट पनि कम हुन्छ। योगबलद्वारा दुःख दूर हुन्छ। धेरै खुशी रहन्छ। भनिन्छ स्व-चिन्तन गर्नु भने नशा चढ्छ। कर्मभोगलाई योगद्वारा हटाउनु छ।

गीतः— तुने रात गँवाई...

ओम् शान्ति। यी कुरा शास्त्रहरूमा पनि छन्। अरूलाई सम्झाउँछन् पनि। फेरि पनि समय बर्बाद गर्न छोड्दैनन्। गुरुहरूले अनेक प्रकारका मत दिन्छन्। राम्रा-राम्रा भक्तहरू कोठीमा बसेर, गऊमुख कपडा हुन्छ, त्यसमा भित्र हात घुसाएर माला जप्छन्। यो पनि फेसन हो। बाबा भन्नुहुन्छ— अब यो सबै छोड। आत्माले स्मरण गर्नु पर्छ बाबालाई। यसमा माला जप्ने कुरा छैन। सबैभन्दा राम्रो गीत हो शिवाय नमः को। यसमा नै आउँछ— तिमी माता-पिता हो। भगवान्लाई नै रचयिता भनिन्छ। अब के रचनुहुन्छ? उनीहरूले सम्झन्छन्— नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ। गाउँछन्— तिमी माता-पिता, तर केवल गाउँछन्। केही पनि बुझ्दैनन्। अहिले ईश्वर त पिता ठहरिनुभयो, फेरि माता पनि चाहिन्छ। माता शिवाय रचना गर्न सकिँदैन। केवल यो जानेका छैनन्— कसरी रचना रचनुहुन्छ? माता-पिता भन्छन् त्यसैले आपसमा भाइ— बहिनी भए। फेरि विकारको दृष्टि हुन सक्दैन, जब आत्मा रूपमा हुन्छौ फेरि त पवित्र रहने कुरा पनि हुँदैन। भाइ— बहिनीको सवाल नै छैन भाइ-भाइ भयौ। प्वाइन्ट धेरै राम्ररी सम्झाइन्छ। तर माया यस्तो छ जसले तुरुन्तै गिराइदिन्छ। जस्तै तुफान लागेपछि रूखका रूख ढल्छन्, केवल एक वरको वृक्ष हुन्छ, जुन तुफानमा कहिल्यै ढल्दैन। त्यसैले यो सम्झाउन सहज छ। सबैले गायन गर्छन्— तिमी माता-पिता... विगतको गायन गर्छन्, भक्तिमार्गको। माता-पिताले सृष्टि रच्छन्। उहाँको बालक बनेपछि अवश्य अपार सुख दिनुहुन्छ। यो कसैलाई थाहा छैन— उहाँ माता-पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ भने गुरु पनि हुनुहुन्छ। महिमा त गर्छन् नि— हजुर माता-पिता...। त्यसैले भाइ बहिनी भयौ। फेरि तिमी विकारमा किन जान्छौ? हामी फेरि उहाँका बालक बन्छौं। घरमा रहन्छौं तर याद उहाँलाई नै गर्छौं। हामी ब्रह्माका सन्तान आपसमा भाइ-बहिनी हौं। कहलाउँछन् पनि ब्रह्माकुमार— कुमारी। ब्रह्मालाई पनि रच्नेवाला उहाँ हुनुहुन्छ। माता-पिता आएर सुख दिनुहुन्छ। अहिले अपार सुख पाउनको लागि माता-पिता सँग हामीले राजयोग सिकिरहेका छौं। अपार सुख त सत्ययुगमा हुन्छ। बाबा जसले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ, उहाँबाट अपार सुख मिल्छ, जब हामी दुःखमा हुन्छौं, तब शिक्षा मिल्छ— सुखमा जानको लागि। उनै माता-पिता आएर सुख दिनुहुन्छ। एडम ईव त प्रसिद्ध छ। अवश्य गडको सन्तान ठहरिए। त्यसैले गड फेरि को त? यो राज्य नै रावण भूतको हो। तर रावण के चीज हो यो जान्दैनन्। तर विकार त सबैमा छ।

उसैको राज्य चलेको छ। केवल क्रोधको भूत होइन। सबै विकार भूत हो। जसरी उनीहरूले केही छपाए भने बाबाले सावधान गराउनुहुन्छ यो राज्य नै आसुरी भूतको हो। त्यसैगरी तिमी बच्चाहरूले पनि ध्यान दिएर सम्झाउने युक्ति निकाल्नु पर्छ।

तिमीलाई थाहा छ— बाबाले यो जुन ज्ञान दिनुहुन्छ, यो सबै धर्मको लागि हो। बाँकी सबैको बुद्धियोग उहाँ बाबा सँग टुटेको छ। सैतानले बुद्धियोग लगाउन दिँदैन, अझै बुद्धियोग तोडिदिन्छ। बाबा आएर सैतानमाथि जित प्राप्त गराउनु हुन्छ। आजकल दुनियाँमा ऋद्धि-सिद्धिवाला धेरै छन्। अरूलाई दुःख दिन्छन्। यो हो नै सैतानको दुनियाँ। काम रूपी विकार भएमा एक-आपसमा आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छन्। एक अर्कालाई दुःख दिनु सैतानको काम हो। सत्ययुगमा सैतान हुँदैन। सैतान नाम बाइबिलमा चल्दै आएको छ। रावण मतलब सैतान। राम राज्यमा सैतान नै हुँदैन। जयजयकार हुन्छ। वहाँ अपार सुख हुन्छ। शिवाय नमः गीत धेरै राम्रो छ। शिव हुनुहुन्छ माता-पिता। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई माता-पिता भनिँदैन। शिवलाई नै फादर भनिन्छ। एडम ईव ब्रह्मा सरस्वती त यहाँ नै थिए। वहाँ केवल गड फादरलाई प्रार्थना गर्छन्— ओ गड फादर। भारतवर्ष त माता-पिताको गाउँ हो। उनीहरूको जन्म यहाँ हुन्छ। त्यसैले सम्झाउनु पर्छ— तपाईंले माता-पिता भनेर गायन गर्नुहुन्छ भने आपसमा भाइ-बहिनी हुनुभयो। प्रजापिता ब्रह्माले एडप्ट गर्नु भएको हो। यो जो यतिका ब्रह्माकुमार-कुमारी बनेका छन्। शिवबाबाले एडप्ट गराउनु हुन्छ। नयाँ सृष्टि ब्रह्माद्वारा नै रचिन्छ। बुझाउने धेरै युक्तिहरू छन्। तर पूरा बुझाउँदैनन्। बाबाले धेरै पटक सम्झाउनु भएको छ— यो शिवाय नमः को गीत बजाएर सबैतिर सम्झाऊ। हामी माता-पिताको बालक कसरी हौं? उहाँ बसेर सम्झाउनु हुन्छ। ब्रह्माद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नु भएको थियो। अहिले कलियुगको अन्त्य हो फेरि स्थापना गरिरहनु भएको छ। बुद्धिमा धारण गर्नु पर्छ, यो ज्ञान धेरै सहज छ। मायाको तुफानले योगमा टिक्न दिँदैन। बुद्धिले चक्कर खान्छ। नत्र बुझाउन धेरै राम्रो हुन्छ। पहिले सम्झाउनु पर्छ— रचयिता एक हुनुहुन्छ, उहाँलाई सबैले पिता भन्छन्। उहाँ निराकार जन्म-मरण रहित हुनुहुन्छ। ब्रह्मा विष्णु शंकरको सूक्ष्म चोला छ। ८४ जन्म मनुष्यले भोग्छन्। सूक्ष्मवतनमा त भोग्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ— हामी माता-पिताका नयाँ बच्चाहरू हौं। बाबाले हामीलाई एडप्ट गर्नु भएको हो। ब्रह्माका हातहरू त धेरै छन्। अर्थ त केही पनि बुझेका छैनन्। जति पनि चित्र आदि निक्लेका छन्, शास्त्र निक्लेका छन्। यो सबै ड्रामामा आधारित छ। ब्रह्माको दिन थियो फेरि भक्तिमार्ग सुरु भयो। त्यो चल्दै आइरहेको छ। यो राजयोग बाबाले नै आएर सिकाउनु हुन्छ। यो स्मृतिमा रहनु पर्छ। भन्छन् नि— स्व-चिन्तनले नशा चढ्छ। तर बुद्धिको योग चाहिन्छ— बाबा सँग। यहाँ त धेरैको बुद्धियोग लट्किएको छ पुरानो दुनियाँका मित्र सम्बन्धी आदितिर या देह-अभिमानमा फँसिरहन्छन्। थोरै बिमारी भएमा आत्तिन्छन्। अरे योगमा रह्यौ भने दुखाइ पनि कम हुन्छ। योग छैन भने बिमारी कसरी छुट्छ, ख्याल गर्नु पर्छ माता-पिता जो पावन बन्छन्, उनै फेरि सबैभन्दा पहिले पतित पनि बन्छन्, उनलाई धेरै भोगाइ भोग्नु पर्ने हुन्छ। तर योगमा रहनाले बिमारी निको हुन्छ। नत्र उनीहरूको कर्मभोग सबैभन्दा धेरै हुन्छ। तर योगबलद्वारा दुःख दूर हुन्छ र धेरै खुशीमा रहन्छौ। बाबा सँग हामीले स्वर्गको अपार सुख लिन्छौं। धेरै

बच्चाहरू छन्, जो बिमारीमा एकदम बेहोश हुन्छन्। होशमा हुँदैनन्, त्यसैले बुझिन्छ— यो देह-अभिमानमा लट्किइरहन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झिँदैन, सारा दिन देहमा ध्यान छ। मानौं मरेको छ। बाबा आएर मसानबाट उठाएर ज्ञानलाई विस्तारमा सिकाउनु हुन्छ। तिमी ज्ञानको बुलबुल बन्नु छ। साना बच्चीहरूलाई खडा गरिएको छ। बाहिर साना बच्चाहरूले माता-पिताको शो गर्छन्। लोक, परलोक राम्रो हुन्छ नि। यो पनि तिमीले देखेछौ— साना-साना बच्चीहरूले मम्मा-बाबालाई ज्ञान दिन्छन्। कुमारीको मान हुन्छ। कुमारीलाई सबैले नमन गर्छन्। शिवशक्ति सेनामा सबै कुमारी छन्। हुन त माताहरू पनि छन् तर उनीहरू पनि कहलाउँछन् त कुमारी नै। साना बच्चीहरूले ठूलाको शो गर्छन्। कुनै धेरै राम्रा बच्चीहरू छन् तर मोह छ, त्यसले सत्यानाश गरिदिन्छ। मोह धेरै खराब हो। बाँदर-बाँदनी बनाइदिन्छ। तिमीलाई थाहा छ— बाँदनीमा कति मोह हुन्छ। यो मोहको पनि भूत हुन्छ। बाबा सँग बिमुख गरिदिन्छ। यिनी सँग नै माता पिता शब्द लाग्छ। वास्तवमा मन्दिरमा राधा-कृष्ण देखाउँछन्, कृष्णको साथमा राधाको नाम गीतामा त छँदै छैन। कृष्णको महिमा अलग छ, सर्वगुण सम्पन्न १६ कला सम्पूर्ण... परमात्माको महिमा अलग छ। शिवको आरतीमा धेरै महिमा गर्छन्। तर अर्थ केही बुझ्दैनन्। पूजा गर्दै-गर्दै थाकिसकेका छन्।

तिमीलाई थाहा छ— मम्मा-बाबा र हामी ब्राह्मण सबैभन्दा धेरै पुजारी बनेका छौं। अहिले फेरि आएर ब्राह्मण बनेका छौं, त्यसमा पनि नम्बरवार छ। कर्मको भोग छ, त्यसलाई योगद्वारा हटाउनु छ। देह-अभिमानलाई तोड्नु छ। बाबालाई याद गरेर धेरै खुशीमा रहनु छ। माता-पिताबाट हामीलाई अपार सुख मिल्छ। बाबाबाट वर्सा मिल्छ। बाबाले हाम्रो रथ लोनमा लिनु भएको छ। बाबाले त यस रथको खातिरी गर्नु हुन्छ नि। पहिला त सम्झिन्थे— म आत्मा यस रथलाई खुवाउँछु। अहिले भन्छन्— यसलाई खुवाउनेवाला उहाँ हुनुहुन्छ। बाबाले पनि हामीलाई खुवाउनु हुन्छ। हामीले पनि उहाँलाई खुवाउँछौं। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा प्रवेश गर्छु। यिनले आफ्नो जन्मलाई जानेका छैनन्, मैले जान्दछु। तिमीले भन्दछौ— बाबाले फेरि हामीलाई ज्ञान दिइरहनु भएको छ। यिनीद्वारा वर्सा दिइरहनु भएको छ। वर्सा लिनु छ सत्ययुगमा। सत्ययुगमा त राजा, प्रजा आदि सबै हुन्छन्। पुरुषार्थ गर्नु छ बाबा सँग पूरा वर्सा लिने। यदि अहिले लिएनौ भने कल्प-कल्प मिस गरिरहन्छौ। यति उच्च पद पाउन सक्दैनौ। जन्म— जन्मान्तरको बाजी हो। त्यसैले कति श्रीमतमा चलनु पर्छ। कल्प-कल्पको लागि पढाइ हो। यसमा धेरै ध्यान राख्नु पर्छ। ७ दिन लक्ष्य लिएर फेरि मुरली घरमा पनि पढ्न सक्छौ। ठीकै छ अमेरिका आदितिर जाऊ तापनि बाबाबाट वर्सा लिन सक्छौ। केवल एक हप्ता धारणा गरेर जाऊ। खान-पानको अप्ठ्यारो हुन्छ। तर यस्ता धेरै चीजहरू बन्छन्, डबल रोटी सँग जाम अचार आदि खान सक्छौ। बानी पर्छ। फेरि अरू कुनै चीज राम्रो लाग्दैन। तिमीहरू सबै भगवान्का सन्तान हो, आपसमा भाइ-बहिनी हो। ब्रह्माका पनि सन्तान भाइ— बहिनी हो। गृहस्थमा रहेर भाइ-बहिनी भएर रह्यौ भने पवित्र रहन्छौ। छ धेरै सहज। अच्छा!

२०७४ मंसिर १४ बिहीबार ३०-११-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञानको बुलबुल बनेर ज्ञानको विस्तारमा गएर सबैलाई चिहानबाट निकाल्नु पर्छ। माता-पिताको शो गर्नु पर्छ।
- २) आफू भित्र कुनै पनि भूत प्रवेश हुन दिनु हुँदैन। मोहको भूतले पनि सत्यानाश गरिदिन्छ त्यसैले भूतहरूबाट बच्नु छ। एक बाबा सँग बुद्धियोग लगाउनु छ।

वरदानः— ब्राह्मण सो फरिश्ता सो जीवनमुक्त देवता बन्ने सर्व आकर्षण मुक्त भव

संगमयुगमा ब्राह्मणलाई ब्राह्मणबाट फरिश्ता बन्नु छ, फरिश्ता अर्थात् जसको पुरानो दुनियाँ, पुरानो संस्कार, पुरानो देहप्रति कुनै पनि आकर्षणको रिश्ता छैन। ती सबैबाट मुक्त। त्यसैले ड्रामामा पहिला मुक्तिको वर्सा छ फेरि जीवन मुक्तिको। त्यसैले फरिश्ता अर्थात् मुक्त र मुक्त फरिश्ता नै जीवनमुक्त देवता बन्छ। जब यस्तो ब्राह्मण सो सर्व आकर्षण मुक्त फरिश्ता सो देवता बन्छौ, तब प्रकृतिले पनि राम्रो सँग तिमीहरू सबैको सेवा गर्नेछ।

स्लोगनः— आफ्नो संस्कारलाई सरल बनाइदियौ भने सबै कार्य इजी हुन्छ।

शब्दार्थः— घोस्ट= शैतान, भूत।